

ननु प्रवाह नित्यस्य वियदादेः कुतो विनाश इत्याशंक्याह एतस्येति एतस्य भूतसंघस्य आद्या प्रवृत्तिः प्रथमसर्गः प्रधानान्मायाशबलादव्याकृतादेव तदनंतरं मिथुनाद्वीजांकुरन्यायेन व्यक्तिमभिव्यक्ति अविशेषात् विशेषाः पंचमहाभूतानितदन्ये अविशेषाः पंचतन्मात्राणि एकादशेन्द्रियाणि अहंकारश्च जात्यभिप्रायमेकवचनं द्वितीया प्रवृत्तिस्तु मिथुनादभिव्यक्तिनियच्छति नियमयति न पुनर्यादच्छिकीष्टिरित्यर्थः एवं च यथा घटशरावोदंचनादीनां विशेषाणामविशेषो मृत्मात्रं एवं वियदादिविशेषाणामप्यस्य विशेषः प्रधानमिति न प्रवाह नित्यत्वं सृष्टेरिति भावः ॥ २५ ॥ प्रकृतिप्रलयकालेभ्येति विरक्तस्तु ज्ञानवान् प्रकृतिबाधेनात्मज्ञानवान् भवति मुच्यत इत्यर्थः ॥ २६ ॥ इति शान्तिः ० मोक्ष ० नै ० भा ० पंचाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ धर्मादुत्कृष्यते श्रेय इत्युक्तं व्याकुर्वन्मुक्तमर्थमुपसंहरति यदा तैः पंचभिः पंचेत्यादिनाऽध्यायेन पंचभिः शब्दादिभिः स्वविषयैः सह पंचेन्द्रियाणि मनसा कारणेनापि सह युक्तानि निगृहीतानि मनसेत्यत्रैव बुद्धेरपि ग्रहणं श्रुतिश्च यदा पंचावतिष्ठते ज्ञानानि

एतस्याद्या प्रवृत्तिस्तु प्रधानात्संप्रवर्तते ॥ द्वितीयामिथुनव्यक्तिमविशेषान्नियच्छति २५ ॥ धर्मादुत्कृष्यते श्रेयस्तथाऽश्रेयोप्यधर्मतः ॥ रागवान्प्रकृतिं ह्येति विरक्तो ज्ञानवान् भवेत् ॥ २६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिः ० मोक्ष ० मनुबृहस्पतिसं ० पंचाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०५ ॥ ॥ ५ ॥ मनु रुवाच यदा तैः पंचभिः पंचयुक्तानि मनसा सह ॥ अथ तद्द्रक्ष्यते ब्रह्ममणौ सूत्रमिवापितं ॥ १ ॥ तदेव च यथा सूत्रं सुवर्णं वर्तते पुनः ॥ मुक्तास्वथ प्रवालेषु मृन्मये स जते तथा ॥ २ ॥ तद्द्रोऽश्वमनुष्येषु तद्द्विस्तृष्टिगदिषु ॥ तद्वत्कीटपतंगेषु प्रसक्तात्मा स्वकर्मभिः ॥ ३ ॥ येन येन शरीरेण यद्यत्कर्म करोत्यथ ॥ तेन तेन शरीरेण तत्तत्फलमुपाश्रुते ॥ ४ ॥ यथा त्येकरसाभूमिरोषध्यर्थानुसारिणी ॥ तथा कर्मानुगा बुद्धिरंतरात्मानुदर्शिनी ॥ ५ ॥ ज्ञानपूर्वा भवेत्लिप्सा लिप्सा पूर्वाभिसंधिता ॥ अभिसंधिपूर्वकं कर्म कर्ममूलं ततः फलं ॥ ६ ॥ फलं कर्मात्मकं विद्यात्कर्म ज्ञेयात्मकं तथा ॥ ज्ञेयं ज्ञानात्मकं विद्याज्ज्ञानं सदसदात्मकं ॥ ७ ॥

मनसा सह बुद्धिश्च न विचेष्टिता माहुः परमांगतिमिति आत्मानात्मनो रत्यंतविविक्तत्वं मणिसूत्रदृष्टान्तेनोक्तं ॥ १ ॥ ऐकात्म्यसिद्ध्यर्थं मनैर्नैव दृष्टान्तेन सर्वत्रात्मव्याप्तिमाह तदेवेति ॥ २ ॥ प्रसक्तात्मा आसक्तचित्तः आसंगहेतुमाह स्वकर्मभिरिति ॥ ३ ॥ येन येन पित्र्येण दैवेन गांधर्वेण प्राजापत्येन वा प्राप्येण हेतुभूतेन यस्य यस्य देहस्य प्राप्त्यर्थमित्यर्थः यद्यत्कर्म यज्ञादिकं ॥ ४ ॥ कर्मभेदाद्देहविशेषयोगे दृष्टान्तमाह यथेति अंतरात्मा अनुदर्शो साक्षी यस्याः सा तथा साक्षिप्रकाश्यापि प्राक्कर्मानुसारिण्येव बुद्धिर्भक्तीत्यर्थः ॥ ५ ॥ ज्ञानपूर्वा बुद्धिर्पूर्वा लिप्सारागः ततोऽभिसंधिता अभिसंधिमेत्वं अभिसंधिरित्यावन् सच इदं साधयेयमिति यत्नः ततः कर्मस्पंदः ततः फलावाप्तिः ॥ ६ ॥ फलमिति अनेन क्रमेण तत्तद्देहप्राप्त्यादिरूपं फलं कर्मात्मकं कर्मप्रभवं कर्मतुल्यं ज्ञेयात्मकं अहमर्थोद्भवं अहमर्थोपि ज्ञानात्मा जीवरूपः सोऽपि सदसदात्मा चिज्जडरूपः ॥ ७ ॥